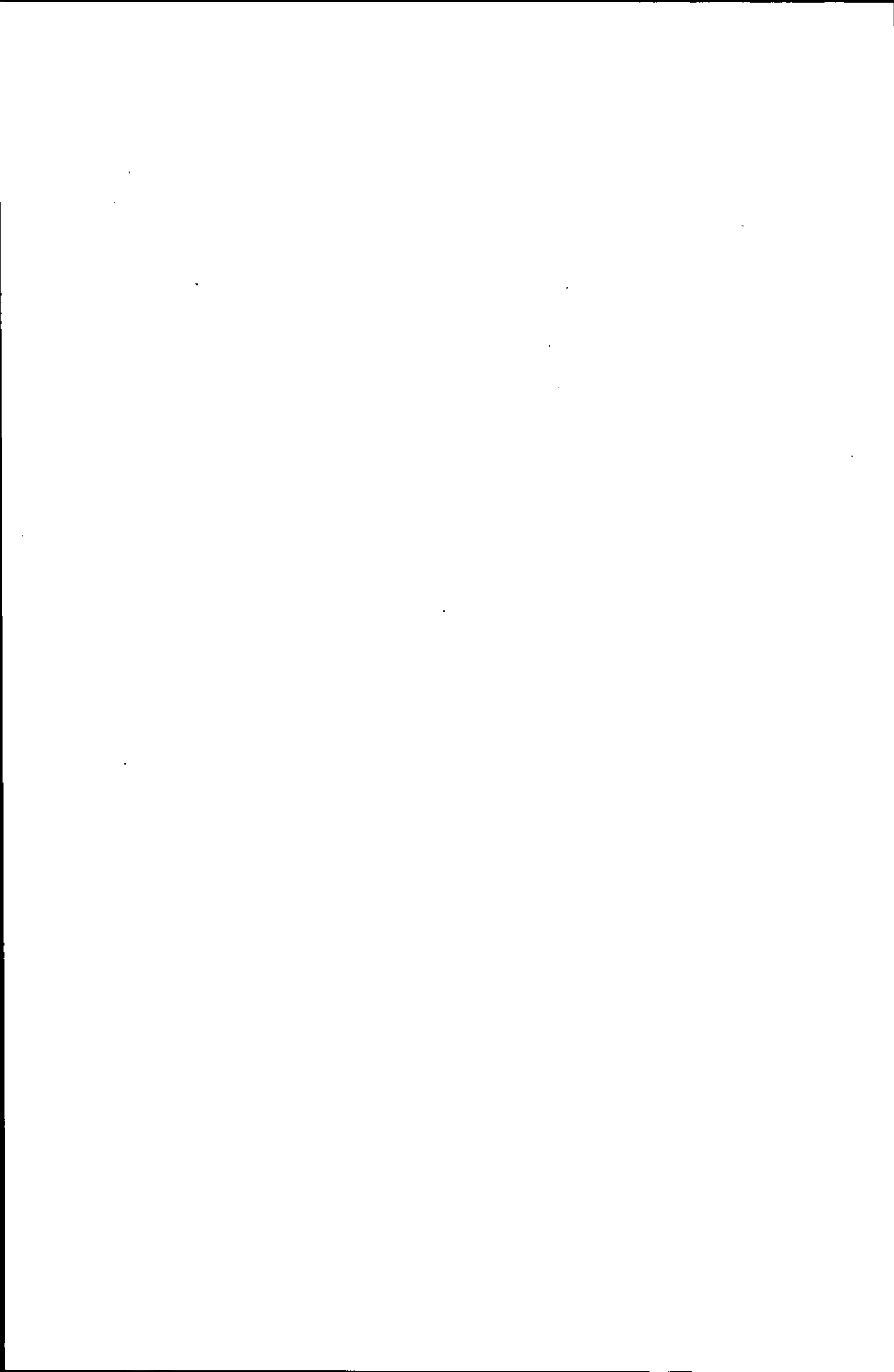

ACTIVITAT NORMATIVA,
JURISPRUDENCIAL
I CONSULTIVA

1. INSTITUCIONS DE L'ESTAT

1.2. ADMINISTRACIÓ DE L'ESTAT

A cura de Joaquim Tornos

Resolució d'1 d'agost de 1986. Es fa públic el conveni entre l'INEM i la Junta de Galícia per a la realització d'obres i serveis d'interès social (BOE de 3 de setembre).

Resolució de 6 d'agost de 1986. Es fa públic el conveni entre l'INEM i la Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa per a la realització d'obres i serveis d'interès social (BOE de 6 de setembre).

Resolució de 5 d'agost de 1986. Es fa públic l'acord de col·laboració entre el Ministeri de Treball i Seguretat Social, la Comunitat Autònoma d'Andalusia i la Comunitat Foral de Navarra sobre la migració temporera d'Andalusia a Navarra per a la campanya de l'espàrrec (BOE d'11 de setembre).

Resolució de 21 d'agost de 1986. Es fa públic el conveni entre l'INEM i la Comunitat Autònoma de la regió de Múrcia per a la realització d'obres i serveis d'interès social (BOE d'11 de setembre).

Resolució de 31 de juliol de 1986. Es fa públic el conveni de cooperació formalitzat entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Comunitat Autònoma de Madrid (BOE de 13 de setembre).

Reial Decret 1.924/1986, de 29 d'agost. S'aprova el Reglament del Centre

d'Estudis Judicials (BOE de 20 de setembre).

D'acord amb el que estableix l'article 434 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, es procedeix a organitzar per via reglamentària el Centre d'Estudis Judicials i a establir les relacions de col·laboració amb els òrgans competents de les Comunitats Autònomes.

Les relacions de col·laboració es tradueixen (art. 7) en la possibilitat d'establir convenis amb les Comunitats Autònomes a fi de permetre que aquestes intervinguin en la formació i en el perfeccionament dels funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de Justícia que exerceixen les seves funcions en òrgans amb seu en el territori de la mateixa Comunitat Autònoma.

Igualment, es reconeix a les Comunitats Autònomes la facultat d'instar al Ministeri de Justícia la convocatòria dels mitjans de selecció oportuns si hi ha vacants en el seu territori (art. 39).

Resolució de 31 de juliol de 1986. Es dona publicitat al conveni de col·laboració entre el Centre Nacional d'Educació Bàsica a Distància (CENEBAD) i el Centre Galleg d'Educació Bàsica a Distància (CEGEBAD) (BOE de 22 de setembre).

Resolució de 18 d'agost de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri

d'Educació i Ciència i la Conselleria d'Educació i Cultura de la Junta de Castella i Lleó sobre foment, participació i expansió del moviment associatiu de pares i alumnes (BOE de 22 de setembre).

Reial Decret 1.943/1986, de 19 de setembre. Es determina l'estructura orgànica bàsica del Ministeri de Sanitat i Consum (BOE de 22 de setembre).

D'acord amb el que preveuen els articles 22 i 23 de la Llei del Procés Autòmic, i tenint en compte la Llei General de Sanitat de 25 d'abril de 1986, es reorganitza el Ministeri de Sanitat i Consum. Per bé que es procedeix a una important supressió d'òrgans superiors, centres directius i subdireccions generals (Disposició addicional segona), continua existint encara una important estructura dins l'Administració central i s'ajorna la reforma de l'Administració perifèrica (Disposició transitòria quarta).

Convé destacar també la creació de la Direcció General d'Alta Inspecció i Relacions amb les Administracions Territorials, òrgan que ha de servir per relacionar el Ministeri amb les administracions sanitàries de les Comunitats Autònomes (art. 2).

Resolució de 29 d'agost de 1986. Es dona publicitat al conveni de col·laboració entre el Ministeri d'Educació i Ciència, la Comunitat Autònoma de Múrcia i l'Ajuntament de Múrcia (BOE de 25 de setembre).

Resolució de 2 de setembre de 1986. Es dona publicitat al conveni sobre el desenvolupament d'un programa experimental d'educació per a la salut entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Junta de Castella i Lleó (BOE de 25 de setembre).

Resolució de 28 de juliol de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri de Cultura, la Conselleria de Cultura i Esports de la Comunitat Autònoma de Canàries i l'Excm. Ajuntament de Las Palmas de Gran Canaria per a la construcció d'un auditori a la ciutat de las Palmas de Gran Canaria (BOE de 30 de setembre).

Resolució de 30 de juliol de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri de Cultura i la Comunitat Autònoma d'Extremadura per a la dinamització cultural de zones rurals amb poblacions de menys de 5.000 habitants (BOE de 30 de setembre).

Resolució de 30 de juliol de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri de Cultura, la Comunitat Autònoma d'Extremadura i la Diputació Provincial de Badajoz per posar en marxa un programa de dinamització cultural en els municipis de Tierra de Herrera del Duque (BOE d'1 d'octubre).

Resolució de 30 de juliol de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri de Cultura, la Comunitat Autònoma d'Aragó i la Diputació Provincial de Terol per posar en marxa un programa de dinamització cultural en els municipis de la Sierra de Albarracín (BOE d'1 d'octubre).

Resolució de 30 de juliol de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri de Cultura, la Comunitat Autònoma d'Andalusia i la Diputació provincial de Granada per a posar en marxa un programa de dinamització cultural als municipis de l'Alpujarra granadina (BOE de l'1 d'octubre).

Resolució de 30 de juliol de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri

de Cultura i la Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa per posar en marxa un programa de dinamització cultural en els municipis de Villalba del Rey, Priego i Beteta i les seves comarques d'influència (BOE d'1 d'octubre).

Resolució de 30 de juliol de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri de Cultura i la Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa per a la difusió del concepte de Comunitat Autònoma en municipis de menys de 5.000 habitants (BOE d'1 d'octubre).

Resolució de 19 de setembre de 1986. Es dona publicitat al conveni subscrit entre l'Administració de l'Estat i la Comunitat Autònoma de les Canàries sobre la cooperació per a la restauració hidrològico-forestal de conques (BOE de 7 d'octubre).

Resolució d'11 de setembre de 1986. Es dona publicitat al conveni de cooperació entre el Ministeri de Cultura i la Conselleria d'Educació i Cultura de la Junta de Castella i Lleó per posar en marxa un programa de dinamització cultural (BOE de 7 d'octubre).

Resolució de 30 de setembre de 1986. Es dona publicitat a l'acord entre el Ministeri de Treball i Seguretat Social i el govern de les Canàries per a l'atenció cultural dels emigrants espanyols (BOE de 15 d'octubre).

Ordre de 20 d'octubre de 1986. S'instrumenten les ajudes per a la llet desnatada i la llet desnatada en pols, destinades a l'alimentació animal (BOE de 21 d'octubre).

Ordre de 20 d'octubre de 1986. S'instrumenten les ajudes per a la llet desnata-

da transformada en caseïna i caseïnats (BOE de 23 d'octubre).

Ordre de 21 d'octubre de 1986. S'instrumenten les ajudes a la mantega i a la mantega concentrada, destinades a la fabricació de productes de pastisseria, gelats i altres productes alimentaris (BOE de 23 d'octubre).

Aquestes tres ordres posseeixen un contingut idèntic. En virtut del que disposen diversos reglaments de la CEE, relatius a concessions d'ajudes com a mesures per portar a terme polítiques agràries, s'instrumenta l'aplicació del seu contingut a través d'un únic organisme que a nivell intern s'ocuparà de la recepció de sol·licituds, del control administratiu de les mesures i del pagament de les subvencions. Les competències de la Comunitat Autònoma, fins i tot al nivell més baix d'execució, desapareixen, atès que les tasques abans descrites s'encomanen al SENPA.

L'única referència a les Comunitats Autònomes que contenen l'Ordre de 20 d'octubre, relativa a la llet desnatada, i l'Ordre de 21 d'octubre, consisteix a assenyalar que la licitació per concórrer a les ajudes es podrà publicar en els diaris oficials de les Comunitats Autònomes.

Reial Decret 2.200/1986, de 19 de setembre. Regulació d'arts i modalitats de pesca en les aigües del calador canari (BOE de 24 d'octubre).

Aquest reial decret va ser dictat pel govern emparant-se en el títol habilitant que li ofereix l'article 149.1.19 de la Constitució, en contraposició amb el que disposa l'article 34.A.1 de l'Estatut d'Autonomia de les Canàries (competència transferida per la LOTRACA, de conformitat amb l'article 35 d'aquest Estatut). En aquest sentit, l'Ex-

posició de Motius del reial decret disposa: «L'ordenament pesquer nacional exigeix en l'actualitat establir la més completa harmonització de la política pesquera de la Comunitat Autònoma de les Canàries amb l'emanada de l'Administració de l'Estat.» Al capdavant, necessitat d'harmonitzar una normativa distribuïda materialment sobre la base dels conceptes «pesca marítima» i «ordenació del sector pesquer».

Resolució de 8 d'octubre de 1986. Es dona publicitat a l'acord de col·laboració entre la Conselleria de Treball i Benestar Social de la Comunitat Autònoma de la Rioja i l'Institut de la Dona (BOE de 27 d'octubre).

Ordre de 16 d'octubre de 1986. S'aprova el Reglament de la denominació específica «cigales» i del seu Consell Regulador (BOE de 27 d'octubre).

Pel que fa a aquesta norma, cal destacar el seu caràcter «paccionat», d'acord amb el que s'exposa en la seva Exposició de Motius. En efecte, s'hi afirma que «la Direcció General de Política Alimentària ha procedit a elaborar el Projecte de Reglament d'aquesta denominació específica en col·laboració amb els serveis competents de la Junta de Castella i Lleó i la Direcció General de Política Alimentària». Més endavant s'afegeix que es dicta l'ordre «d'acord amb la Junta de Castella i Lleó». Es tractaria, doncs, d'un cas d'acte complex, dictat, però, en una matèria sobre la qual la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó no té competències (l'article 29.1 i 2 relatiu a les denominacions d'origen cal que sigui activat per algun dels mecanismes del paràgraf segon d'aquest mateix article).

Es reconeix també a la Comunitat Autònoma la intervenció en la deter-

minació del Consell Regulador (art. 36).

Ordre de 29 d'octubre de 1986. Desplega el Reial Decret 1.462/1986, de 13 de juny, per fomentar la millora de les condicions de transformació i comercialització de productes agraris i pesquers (BOE d'1 de novembre).

En desplegar el Reial Decret 1.462/1986 es procedeix a centralitzar la decisió sobre l'atorgament de subvencions, argumentant que «en correspondre a demandes empresarials imprevistes, resulta impossible establir una distribució territorial de les subvencions. D'altra banda, l'atorgament centralitzat d'aquestes subvencions resulta imprescindible si es vol assegurar la seva plena efectivitat dins de l'ordenament bàsic del sector i per garantir les mateixes possibilitats d'obtenció i gaudi per part dels seus potencials destinataris en tot el territori nacional». La Comunitat Autònoma es converteix en simple corretja de transmissió, encarregada de tramitar i resoldre l'expedient i elevar-lo a la Direcció General d'Indústries Agràries i Alimentàries perquè aquesta resolgui si escau atorgar la subvenció sol·licitada.

S'ha optat per la solució més fàcil, un centre únic de decisió, amb la qual cosa s'ha marginat els legítims títols competencials autonòmics. La Comunitat Autònoma es converteix, d'aquesta manera, en un ens de gestió que presta uns serveis que utilitza l'Estat per exercir les seves competències; per aquesta via, doncs, la condició d'ens amb autonomia política es redueix a la d'òrgan de l'Administració estatal. En aquesta línia, la Comunitat Autònoma se sotmet a la fiscalització de l'Estat (art. 4).

Ordre de 5 de novembre de 1986. Concessió de la prima en benefici dels ra-

maders d'oví i cabrall (BOE de 7 de novembre).

S'estableixen els criteris bàsics per a l'aplicació de diversos reglaments de la CEE sobre aquesta matèria; es respecten, però, les competències de les Comunitats Autònomes en l'aplicació dels seus continguts, ja que la tramitació de les sol·licituds i la gestió i el control dels expedients es reconeix en favor d'aquelles.

Resolució de 31 d'octubre de 1986. Es dona publicitat al conveni de col·laboració, subscrit el 28 d'octubre de 1986, entre el MOPU i la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria d'obres hidràuliques (BOE de 14 de novembre).

Resolució de 31 d'octubre de 1986. Es dona publicitat al conveni de col·laboració entre el Ministeri d'Educació i Ciència, la Junta de Castella i Lleó, la Diputació Provincial de Salamanca i l'Ajuntament de Salamanca (BOE de 19 de novembre).

Resolució de 6 de novembre. Es dona publicitat al conveni de col·laboració entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria d'Educació de la Comunitat Autònoma de Galícia sobre educació compensatòria (BOE de 21 de novembre).

Resolució de 5 de novembre de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri de Cultura i la Conselleria de Cultura, Educació i Esport de la Comunitat Autònoma de Cantàbria per a la construcció d'un auditori a la ciutat de Santander (BOE de 21 de novembre).

Reial Decret 2.409/1986, de 21 de novembre. Centres sanitaris acreditats i dic-

tàmens preceptius per a la pràctica legal de la interrupció voluntària de l'embaràs (BOE de 24 de novembre).

Aquest reial decret dona compliment a l'exigència imposada pel Tribunal Constitucional, en la seva Sentència 53/1985, d'11 d'abril, de garantir que els avortaments es realitzaran dins dels casos previstos per la normativa aplicable. A aquest efecte s'hauran d'acreditar els centres que vulguin realitzar aquesta classe d'intervenció, i s'hauran de concretar els dictàmens preceptius que aconsellen l'avortament.

En relació amb l'acreditació de centres, es reconeix la competència de les Comunitats Autònomes (art. 2.2), a les quals correspon informar dels centres acreditats a les hipotètiques interessades a través de la publicitat (art. 8).

Resolució de 7 de novembre de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat valenciana sobre educació compensatòria (BOE de 5 de novembre).

Resolució de 13 de novembre de 1986. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria d'Educació de la Comunitat Autònoma de Galícia sobre dotació de llibres escolars i altre material didàctic als centres incomplets d'EGB sostinguts amb fons públics en localitats de menys de 10.000 habitants (BOE de 26 de novembre).

Resolucions de 12 de novembre de 1986. Es dona publicitat als convenis entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria d'Educació de la Comunitat Autònoma de les Canàries, la Con-

selleria d'Educació i Ciència de la Comunitat Autònoma d'Andalusia, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat valenciana i el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, sobre dotació de llibres escolars i altre material didàctic als centres d'Ensenyament General Bàsic incomplets sostinguts amb fons públics en localitats de menys de 10.000 habitants (BOE de 26 i 27 de novembre).

Resolució de 12 de novembre de 1986. Es dóna publicitat al conveni entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria d'Educació i Ciència de la Comunitat Autònoma d'Andalusia sobre educació compensatòria (BOE de 27 de novembre de 1986).

Resolució de 12 de novembre de 1986. Es dóna publicitat al conveni entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Comunitat Autònoma de la Rioja per a començar el Programa d'Atenció primerenca i integració en Centres d'Educació Infantil de nens amb alguna deficiència (BOE de 27 de novembre).

Resolució d'11 de novembre de 1986. Comissió Nacional del Joc. Es publiquen les normes tècniques i els procediments per a l'elaboració de la butlleta instantània (BOE de 29 de novembre).

En virtut de les competències estatals per a l'homologació del material de joc d'atzar, i davant l'exercici de les competències exclusives de les Comunitats Autònomes en aquesta matèria, la Comissió Nacional del Joc dicta aquesta resolució per establir els requisits exigits per a l'homologació de les butlletes de l'anomenada «loteria instantània». Es preveu també el supòsit de canvi de joc, que s'ha de desenvolupar mitjançant un model de butlleta ja homologada.

Resolució de 17 de novembre de 1986. Es dóna publicitat al conveni entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports del Principat d'Astúries (BOE de 3 de desembre).

Ordre d'1 de desembre de 1986. Liberalització del règim de preus de determinats béns i serveis (BOE de 4 de desembre).

En aplicació del Reial Decret 2.695/1977, de 28 d'octubre, es modifica la llista de preus autoritzats i comunicats, dins un procés de liberalització creixent. Atès que les competències executives han estat assumides per les Comunitats Autònomes, la nova llista ja no fa referència a preus d'àmbit nacional i provincial: ara, aquest últim àmbit territorial és substituït per l'autonòmic. Així queda recollit a l'Annex, que recull, en els seus articles 3 i 4, els preus autoritzats d'àmbit autonòmic (pa comú a les Canàries, Ceuta i Melilla, aigua —abastament de poblacions—, transport urbà de viatgers, companyies ferroviàries d'àmbit autonòmic, aigües de reg a les Illes Canàries) i els preus comunicats d'àmbit autonòmic (clínicas, sanatoris i hospitals).

Reial Decret 2.528/1986, de 28 de novembre. Modifica el Reglament General de Contractació de l'Estat per adaptar-lo al Reial Decret legislatiu 931/1986, de 2 de maig, i a les directrius de la CEE (BOE de 12 de desembre).

La Disposició final primera d'aquest reial decret disposa: a) «Els articles d'aquest Reglament General de Contractació de l'Estat compresos en aquest reial decret tindran, sens perjudici del que correspongui als altres articles, el caràcter de legislació

bàsica d'acord amb el que diu l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola»; *b*) «Sempre que en el text dels articles al·ludits en la Disposició anterior s'esmentin òrgans de l'Administració de l'Estat, aquest concepte s'entendrà referit a l'òrgan de la Comunitat Autònoma o entitat local que fos competent per adoptar l'acord».

Resolució de 28 de novembre de 1986. Es dóna publicitat a l'acord entre l'Estat i la Generalitat de Catalunya pel qual es modifica el conveni subscrit entre totes dues Administracions el 18 de novembre de 1982 sobre conservació i manteniment del Reial Monestir de Poblet (BOE de 12 de novembre).

Reial Decret 2.568/1986, de 28 de novembre. Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals (BOE de 22 de desembre).

Amb aquest reial decret es tracta de donar compliment a la Disposició final primera de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i d'actualitzar i acomodar al que disposa aquesta llei el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals de 17 de maig de 1952.

El reial decret vigent s'ocupa essencialment dels aspectes organitzatius i de funcionament dels ens locals necessaris, municipi i província, de la seva organització complementària, de les altres entitats locals i, també, de l'Estatut dels Membres de les Corporacions Locals i de l'Estatut dels Veïns. Els aspectes relatius a procediment i règim jurídic són abordats de forma sumària amb una àmplia remissió a la normativa estatal.

Cal destacar l'extensa Correcció d'Errors publicada al BOE de 14 de gener de 1987 (resulta sorprenent la

nova redacció donada a l'article 86.1).

Ordre d'11 de desembre de 1986. Regles d'utilització de noms geogràfics i de la menció «vi de la terra» en la designació dels vins de taula (BOE de 23 de desembre).

Per aplicar els Reglaments comunitaris 355/79 i 337/79, s'estableixen, un cop escoltades les Comunitats Autònomes, les condicions d'ús de la menció «vi de la terra» i la llista per a la comercialització dels vins de taula. A aquest efecte, s'hi afegeixen dos Annexos amb llistes de comarques vitícoles i municipis, les quals, però, podran ser modificades per les Comunitats Autònomes competents notificant-ho al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Resolució de 28 de novembre de 1986. Es dóna publicitat al conveni entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria de Cultura i Educació de la Comunitat Autònoma d'Aragó sobre l'ensenyament del català a les comarques orientals d'Aragó (BOE de 27 de desembre).

TRANSFERÈNCIES

Andalusia

Reial Decret 1.734/1986, de 13 de juny. Universitats (BOE de 17 a 26 de desembre).

Canàries

Reial Decret 2.514/1986, de 7 de novembre. Ampliació de mitjans adscrits als serveis traspassats en matèria d'educa-

ció no universitària (BOE de 10 de desembre).

Múrcia

Reial Decret 2.044/1986, de 28 de juny. Serveis corresponents a les competències assumides en relació amb els tributs cedits, assessorament jurídic, defensa en el judici i fiscalització-intervenció (BOE de 4 d'octubre).

Navarra

Reial Decret 1.885/1986, de 22 d'agost. Sanitat (AISNA) (BOE de 16 de setembre).

Reial Decret 1.886/1986, de 22 d'agost. Mutualitats de Previsió Social no integrades dins la Seguretat Social (BOE de 16 de setembre).

1.3. TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

1.3.1. SENTÈNCIES DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

A cura de Francesc de Carreras i Joaquim Ferret

Sentència 111/1986, de 30 de setembre, en conflicte de competència 599/1983
(BOE de 22 d'octubre de 1986). Registre General Sanitari d'Aliments.

Ponent:

Glòria Begué Cantón

En aquest conflicte de competència es discutia la titularitat de la potestat per regular les excepcions a la necessitat d'inscripció en el Registre General Sanitari d'Aliments, i també el règim de les autoritzacions sanitàries. Pel Tribunal Constitucional, la competència pertany a l'Estat, i fonamenta aquesta decisió en «la necesaria protección del derecho a la salud de todos los ciudadanos, reconocido constitucionalmente y cuya protección deben garantizar los poderes públicos en condiciones de igualdad» i en «la consideración del Registro como un instrumento que permite la difusión de los datos en él contenidos y su utilización y comprobación por todas las administraciones públicas». L'article 149.1.1., en relació amb els articles 43, 51 i 139 de la Constitució, i l'al·lusió a la potestat de coordinació com a integrant de la competència estatal en matèria de sanitat interior en el 149.1.16, constitueixen els preceptes constitucionals en què es fonamenta la competència estatal.

Hem de destacar que, en aquest cas, encara que tant l'article 149.1.1 com el 149.1.16 parlen de bases o condicions bàsiques, el Tribunal Constitucional considera que la sub-matèria que exa-

mina no pot tenir cap desplegament normatiu per part de les Comunitats Autònomes. La solució és extremament radical, ja que sembla que és el titular de la competència en matèria de bases qui ha de determinar, dins els límits constitucionals, fins on han d'arribar les dites bases per a la defensa dels interessos que té encomanats. El Reial Decret 2025/1981, de 27 de novembre, considera exceptuats de la inscripció obligatòria els establiments menors, per la seva entitat, d'acord amb allò que disposin les reglamentacions tècnico-sanitàries. Pel Tribunal Constitucional, aquest desplegament normatiu correspon en la seva totalitat a l'Estat:

«El término "establecimientos menores por su entidad" constituye un concepto jurídico indeterminado que, respecto a las distintas actividades relacionadas con el sector de la alimentación, es susceptible de interpretaciones diversas. Por ello debe entenderse que la definición de dicho concepto con carácter general, o su concreción en las respectivas reglamentaciones técnico-sanitarias, corresponde también al Estado, a fin de evitar la introducción de factores de desigualdad en la protección de la salud de los consumidores y garantizar la plena operatividad del Registro como instrumento de información y coordinación.»

Malgrat això, el Tribunal Constitucional no anul·la l'Ordre de la Conselleria valenciana de Sanitat, Treball i Seguretat Social perquè entén que només ha exceptuat supòsits deduïbles de la normativa estatal prèvia com a bases materials.

Finalment, la sentència considera nul·la la norma autonòmica que estableix un nou termini per tal de considerar les indústries clandestines:

«...pues las mismas razones que avalan el carácter básico de la inscripción en el Registro justifican la extensión de este carácter a la determinación de las consecuencias derivadas del incumplimiento de dicho requisito, tendente a reforzar la obligatoriedad de la inscripción.»

J.F.

Sentència 119/1986, de 20 d'octubre. Conflicte positiu de competència: la figura processal de l'aplanament en els conflictes de competència.

Ponent:

Antonio Truyol Serra.

1. El conflicte és promogut pel govern de l'Estat en relació amb la Resolució de 26 de novembre de 1985, de la Direcció General d'Indústria i Mines de la Generalitat de Catalunya, sobre autorització i declaració d'utilitat pública de la línia d'alta tensió «Rubí-Amposta a l'estació exterior de Vandellós de 380 RV». Després d'interposat el recurs, la representació de la Generalitat, a la vista d'un informe tècnic emès pel seu Departament d'Indústria i Energia, s'aplana a les pretensions de la part actora. Per diferents raons, demandant i demandat acorden que la resolució de la Generalitat posada en qüestió no s'ajusta al repartiment de competències que es desprèn dels articles 149.1.22 CE i 9.16 EAC. En conseqüència, el Tribunal, al veredicte, declara la competència estatal i anul·la la resolució de la Generalitat.

2. L'interès de la sentència recau, principalment, en la doctrina processal que elabora respecte a la figura de l'aplanament. Aquesta doctrina s'esquemmatitza en els punts següents:

a) L'aplanament, és a dir, la manifes-

ració de conformitat del demandat amb la pretensió continguda en la demanda, no apareix expressament prevista a la LOTC, a diferència de figures molt semblants com la renúncia o el desistiment (art. 80 i 86. 1 LOTC). Això no obstant, l'aplanament és admissible sobretot si es té en compte que un moment processal diferent, però amb connotacions evidents, com és el requeriment previ, és propi del conflicte de competència. Des d'aquest punt de vista, el Tribunal considera que l'aplanament és un requeriment atès extemporàniament.

b) El conflicte positiu de competència pressuposa l'existència d'una determinada controvèrsia en relació amb la titularitat d'una determinada competència; si la controvèrsia desapareix en el curs del procés, aquest perd el seu objecte. La controvèrsia pot desaparèixer per dos motius: primer, que la qüestió de la titularitat de la competència controvertida se solucioni amb un altre conflicte de competència; segon, que es produeixi l'aplanament de la part demandada. En aquest cas, el TC estima que, per analogia amb la figura de la renúncia (art. 86.1 LOTC), la forma de declaració ha de ser l'acte resolutori.

c) Aquesta possibilitat d'aplanament

podria donar lloc a pensar que l'ordre competencial està a disposició dels seus titulars. El Tribunal Constitucional deixa clar que això no és així —les competències són evidentment irrenunciables—, sinó que la seva doctrina es funda en les facultats del Tribunal, el qual només es pot pronunciar sobre la titularitat d'una competència en la mesura que es tracti d'una competència controvertida.

d) Conseqüentment amb aquesta doctrina, sembla clar que el Tribunal Constitucional hauria pogut resoldre el conflicte en forma d'acte resolutori i no de sentència. L'explicació que dóna el Tribunal per adoptar aquest darrer tipus de declaració es basa en el fet que la Generalitat ha «format» —en un escrit de contingut heterogeni— que s'aplanava

però no ha procedit a la revocació de la seva pròpia resolució, i l'ha deixada pendent del veredict del Tribunal Constitucional.

3. A l'últim, el Tribunal fa referència al valor que poden tenir altres sentències en la resolució de conflictes de competència. En aquest sentit assenyalava que l'eficàcia de cosa jutjada que permet considerar com a desapareguda la controvèrsia —i, per tant, solucionat el conflicte— només es dóna quan la definició general o abstracta d'una determinada atribució competencial «es contenida en la parte dispositiva de una sentència». Aquest és el cas de la STC 67/1983 i no el de la STC 12/1984.

F.C.

Sentència 137/1986, de 6 de novembre. Recurs d'inconstitucionalitat. Dret a l'educació: lleis orgàniques i normes bàsiques.

Ponent:

Luis Díez-Picazo

1. La sentència resol el recurs d'inconstitucionalitat interposat pel govern de l'Estat contra diversos articles de la Llei 15/1983, de 27 de juliol, del Parlament basc, per la qual es crea l'Euskal Ikastolen Erakundea —Institut Basc d'Ikastolas— i s'aprova l'Estatut jurídic de les ikastolas.

Aquesta llei —en endavant Llei de les Ikastolas— crea una entitat de Dret públic (l'Institut Basc d'Ikastolas) i li atorga la consideració d'organisme autònom de caràcter administratiu, amb la funció de promoure i impartir ensenyament en euskera en els nivells educatius no universitaris. Així mateix, s'estableixen els centres dependents de l'esmentat Institut i, finalment, el règim jurídic dels òrgans de govern de les ikastolas.

2. En la seva demanda, l'advocat de l'Estat al·lega que la llei basca estableix, a l'article 1.2, que l'Institut Basc d'Ikastolas «se considerará como un paso transitorio hacia la consolidación de la escuela pública vasca, regulada por las instituciones de la Comunidad Autónoma i con cuerpos de funcionarios docentes propios de ésta». De tot això es desprèn, segons el representant de l'Estat, que l'esperit i la finalitat de la llei no són altres que l'establiment de les bases per a una estructura definitiva d'un sistema docent propi, paral·lel i separat del que li correspon segons l'ordenació general de l'educació a tot Espanya, de la qual és competent l'Estat en virtut de l'article 149.1.30 CE. L'Institut d'Ikastolas, segons la part estatal, pretén suplantar l'escola pública nacional per una escola pública basca. Aquest és el punt fonamental de la impugnació, atès que les altres raons suposen

el no compliment, per part de determinats articles de la llei, de preceptes de la LOECE establerts amb caràcter general per a tots els centres d'Espanya, en virtut de l'anomenada competència exclusiva estatal.

El representant del govern basc rebutja les objeccions del govern, i planteja l'important problema de si una llei orgànica —en aquest cas la LOECE— pot fer inviable el desenvolupament legislatiu per part d'una Comunitat Autònoma d'aquelles matèries que en aquesta no es consideren bàsiques. Així, posa de manifest que no tota la matèria regulada a l'article 27 CE és de competència estatal, com resulta de l'article 149.1.30 CE. No existeix una relació de jerarquia entre la normativa bàsica estatal i l'autònoma, sinó una relació competencial. Així mateix, el desenvolupament normatiu de l'article 27 CE no s'ha de realitzar sempre mitjançant lleis orgàniques. A l'últim, des del punt de vista organitzatiu, la llei impugnada, segons el representant del govern basc, encara que no calca el sistema organitzatiu de la LOECE, no és per això inconstitucional, ja que respecta els continguts bàsics d'organització. El representant del Parlament basc insisteix en els mateixos arguments que el govern.

3. En el fonament jurídic primer, el Tribunal considera que la disposició de la llei en la qual es preveu que l'Institut és un pas transitori cap a la consolidació de l'Escola Pública Basca no és res més que una manifestació de propòsits, dels quals no sorgeixen drets ni obligacions, encara que en el cas que en el futur sorgissin disposicions incompatibles amb el model educatiu que la Constitució assenyala, aquestes haurien de ser declarades inconstitucionals.

Pel que fa al fet de si l'ensenyament en euskera comporta alguna discriminació

que atempti contra l'article 14 del text fonamental, el Tribunal es remet a la Sentència 82/1986, en la qual s'analiza la Llei Bàsica de Normalització de l'Ús de l'Euskera, i conclou que no es pot posar en qüestió la legitimitat constitucional d'un ensenyament en el qual el mitjà de comunicació sigui l'euskera, que és sempre propi i cooficial.

4. És més complex i important el FJ-3, en el qual es tracta de determinar si el límit de les competències de la Comunitat Autònoma cal situar-lo en el fet que la normativa estatal s'ha de considerar de caràcter bàsic, o s'ha d'entendre com a immodificable perquè està continguda en una llei orgànica, o si ambdues dades han de jugar conjuntament.

El Tribunal recorda la doctrina general sobre lleis orgàniques recollida especialment a la STC 5/1981. En aquesta sentència, tot acollint-se al fet que les lleis orgàniques ho eren en virtut del principi de competència que es deduïa de l'article 81.1 CE, es resolien determinats problemes que la inclusió d'aquesta mena de lleis plantejava basant-se en tres criteris principals:

a) La reserva de llei orgànica no es pot interpretar de manera que qualsevol matèria aliena a la dita reserva, pel fet d'estar inclosa en una llei orgànica, hagi de gaudir definitivament de l'efecte de congelació de rang.

b) Això no obstant, quan en una llei orgànica concorren matèries estrictes i matèries connexes, cal afirmar que, en principi, també aquestes restarien subjectes al règim de congelació de rang assenyalat a l'article 81.2 CE, i que així ha de ser en defensa de la seguretat jurídica.

c) La llei orgànica pot permetre la modificació per llei ordinària dels preceptes que la mateixa llei orgànica qualifiqui

com a no orgànics. Si no hi ha aquesta qualificació, el Tribunal Constitucional pot indicar quins dels preceptes de la llei orgànica poden ser modificats per lleis de l'Estat o de les Comunitats Autònomes.

Aquesta doctrina, que s'ha mantingut bàsicament fins avui amb matisacions, és completada en la sentència que comentem amb la de la col·laboració internormativa entre el legislador orgànic i altres fonts de producció reconegudes a la Constitució. En efecte, segons la sentència, les lleis orgàniques estan informades pel principi d'especialitat (derivat de l'article 81.1 CE), de manera que no poden estendre la seva normació més enllà de l'àmbit que, en cada cas, els hagi estat reservat. Tenint això en compte, no hi ha, en principi, una impossibilitat constitucional perquè la llei orgànica cridi l'ordinària per integrar en alguns extrems unes disposicions de desenvolupament, tot donant lloc així a una col·laboració entre normes que no diferirà de la relació que en els casos de reserva de llei es pot establir entre llei i reglament. Aquesta possibilitat que el legislador orgànic remeti a l'ordinari determinats desenvolupaments que es consideren no orgànics és una tècnica que ha de coexistir amb l'anterior d'incloure en el text orgànic matèries connexes.

Aquesta possibilitat, segons la sentència, esdevé un imperatiu constitucional quan es tracta d'articular les competències estatals amb les autonòmiques. Així, diu la sentència, «la ley orgánica puede, ciertamente, disponer una regulación plena de los modos y órganos de participación de la comunidad escolar en el gobierno del centro pero, aún en tal caso, una parte de esa normación habrá de tener carácter meramente supletorio respecto de las Comunidades Autónomas que, al amparo de lo prevenido en el artículo 149.1.30 CE, hayan recabado para

sí las competencias que, a contrario, ese precepto permite sean asumidas en los Estatutos (149.2 CE)».

Això no obstant, l'esbrinament de quina és la norma emparada per la competència exclusiva de l'Estat derivada de l'article 149.1.31 CE no ha de ser purament formal (és norma de desenvolupament tota aquella que diu que ho és) sinó material i ha d'identificar, d'entre les disposicions contingudes en la llei orgànica, aquelles que marquen el límit de les competències autonòmiques. Com diu la sentència que comentem, «no toda divergencia, pues, entre ley orgánica y territorial será causa de vicio de inconstitucionalidad en esta última y sí sólo su eventual apartamiento del contenido de aquellas normas básicas cuya identificación corresponde, en última instancia, al Tribunal Constitucional».

D'això es dedueix que és constitucionalment possible que una Comunitat que tingui competència de desenvolupament reguli una matèria inclosa en una llei orgànica i amb caràcter de connexa, sempre que respecti el contingut bàsic reservat a l'Estat.

5. Un altre tema d'interès és l'anomenat *ius superveniens*. En efecte, en el moment d'interposar la demanda, l'element central del bloc de la constitucionalitat en el tema que ens ocupa era la LOECE. Derogada aquesta, en el moment de dictar sentència, les bases estatals estan contingudes en la LODE. Hi ha hagut, per tant, un canvi en la normativa bàsica que planteja el problema de quin ha de ser el paràmetre de constitucionalitat que ha de tenir en compte el Tribunal Constitucional. Segons aquest Tribunal, és clar que «habrá de considerar las leyes vigentes y las bases materiales establecidas en el momento de formularse el juicio y dictarse la sentencia».

6. Aquesta és la principal doctrina que es desprèn de la sentència. Aplicada aquesta doctrina als preceptes concrets de la norma impugnada, el Tribunal consi-

dera que els preceptes examinats són conformes a l'ordre constitucional.

F.C.

Sentència 146/1986, de 25 de novembre, en conflictes de competència 50/1984 i 465/1985 (BOE de 10 de desembre de 1986). Activitat prestacional i de foment estatal en matèries de competència exclusiva de les Comunitats Autònomes.

Ponent:

Miguel Rodríguez-Piñero y Bravo-Ferrer

En aquesta sentència es planteja l'important problema de la continuïtat en l'activitat prestacional o de foment de l'Estat en matèries de competència exclusiva de les Comunitats Autònomes. La Xunta de Galícia formulà conflicte de competència contra dues resolucions de la Direcció General d'Acció Social del Ministeri de Treball i Seguretat Social, per les quals es convocaven dotacions econòmiques per al finançament de programes d'acció social. Les competències en matèria d'assistència social pertanyen amb caràcter exclusiu a la Comunitat Autònoma, d'acord amb l'article 27.23 de l'Estatut d'Autonomia de Galícia.

El Tribunal Constitucional rebutja l'autonomia financera com a títol habilitant de la competència estatal:

«En primer lugar, debe descartarse que la facultad de gasto público, consecuencia lógica de la autonomía financiera, sea, además, un título legitimador de la atribución. Ya ha repetido este Tribunal, refiriéndose a una frecuente manifestación de esta facultad de gasto —las subvenciones—, pero con una doctrina que puede generalizarse, que el hecho de invertir fondos propios en una determinada actividad no es un título competencial propio, ni el solo hecho de financiar pue-

de exigirse un núcleo "que traiga hacia sí toda competencia" sobre los variados aspectos a que pueda dar lugar la actividad de financiación (Sentencia del Tribunal Constitucional 144/1985, de 25 de octubre, fundamento jurídico 4; 179/1985, de 19 de diciembre, fundamento jurídico 1). La sola decisión de contribuir a la financiación no autoriza al Estado para invadir competencias ajenas —que lo siguen siendo a pesar de la financiación—, sino que, aun si estima que lo requiere el interés general, deberá desenvolver su actividad al amparo de una autorización constitucional, y respetando en todo caso las competencias que la Constitución (que se entiende que también ha valorado el interés general) ha reservado a otros entes territoriales.»

Tanmateix, la conclusió a la qual arriba el Tribunal és favorable a la titularitat estatal de la competència. Després de fonamentar una mica ambiguament la competència estatal en l'article 9.2, i malgrat que reconeix que «entendido como una habilitación para que el Estado pueda actuar en razón del interés general, podría terminar por vaciar de contenido el diseño constitucional del Estado de las Autonomías», el Tribunal Constitucional raona la titularitat estatal de la competència en els termes següents:

«Pero en una materia compleja, como la acción y protección social, tan central

además en un Estado social (a la vista de los principios rectores de política social incluidos en el Capítulo tercero del Título I de la Constitución), las competencias exclusivas no pueden entenderse en un sentido estricto de exclusión de actuación en el campo de lo social, ni de otros entes públicos —tal como sucede en particular con los entes locales—, ni por parte de entidades privadas, que gozan además al respecto de una esfera específica de libertad que consagra el inciso final del artículo 41 de la Constitución, ni tampoco por parte del Estado, respecto de aquellos problemas específicos que requieran para su adecuado estudio y tratamiento un ámbito más amplio que el de la Comunidad Autónoma y que presupongan en su concepción, e incluso en su gestión, un ámbito supra-comunitario, que puede corresponder al Estado.»

La competència estatal es pot estendre lícitament no solament a l'establiment dels programes, sinó també a la seva execució, sempre que no sigui possible la seva regionalització, o quan aquesta impliqui una pèrdua de la plena efectivitat de la mesura o sigui contrària a l'objectiu de la igualtat.

Com veiem, la sentència arriba a conclusions restrictives per a la competència

autonòmica, malgrat que hi ha afirmacions que poden fer pressuposar el contrari. Hem esmentat ja la declaració sobre la insuficiència de l'autonomia de la despesa com a títol competencial; en la mateixa línia es mou el següent pronunciament:

«Podrá haber discrepancias en la elección de objetivos y políticas por la diversa orientación política que puedan asumir los gestores de una Comunidad Autónoma frente a los del Estado central, pero, en este caso, al tratarse de competencias exclusivas, la dirección política de la Comunidad Autónoma es la que en principio debe estimarse prevalente, puesto que son las Comunidades Autónomas las que tienen la competencia para diseñar su propia política de Asistencia Social...»

Tot això explica que el vot particular del magistrat Sr. Jesús Leguina comenci dient:

«Coincido con la mayor parte de las afirmaciones que se recogen en la fundamentación jurídica de la Sentencia, pero me veo obligado a disentir de la conclusión a que llega la mayoría del Tribunal...»

J.F.

Sentència 152/1986, de 4 de desembre. Qüestió d'inconstitucionalitat: efectes de les sentències

Ponent:

Luis Díez-Picazo

La qüestió d'inconstitucionalitat fa referència als articles 8 i 9 de la Llei 24/1983, de 21 de desembre, sobre mesures urgents de sanejament i regulació de les hisendes locals. La STC 179/1985 ja va declarar la inconstitucionalitat d'aquests articles (8.1 i 9.1), declaració que provocà la desaparició de l'objecte de la

qüestió plantejada. Tenint en compte els articles 164.1 CE i 38.1 i 39.1 LOTC, aquests preceptes han estat expulsats de l'ordenament jurídic, la qual cosa implica que aquest Tribunal no s'ha de pronunciar sobre la qüestió promoguda per l'Audiència Territorial de Sevilla. En conseqüència, el veredicté assenyalava que no hi ha lloc al pronunciament perquè n'ha desaparegut l'objecte.

F.C.

Sentència 153/1986, de 4 de desembre. Qüestió d'inconstitucionalitat: desestimació i efectes de la sentència.

Com la sentència anterior, es tracta d'una qüestió d'inconstitucionalitat, promoguda, en aquest cas, per la Sala del Contenciós Administratiu de l'Audiència Territorial de València, per la suposada inconstitucionalitat de determinats preceptes de la Llei 24/1983, de Mesures Urgents de Sanejament i Regulació de les Hisendes Locals, en aquest cas els articles 8, 9, 10, 11 i 12.

El Tribunal recorda la seva doctrina, ja exposada en altres sentències, que els presupòsits processals de les qüestions d'inconstitucionalitat són susceptibles d'examen tant en el tràmit d'admissió com en la sentència. Aplicant aquesta norma, desestima la qüestió d'inconstitucionalitat sobre els articles 9, 10, 11 i 12 de la Llei esmentada per incompliment de requisits processals. Quant a l'article 8,

declara que no hi ha lloc al pronunciament perquè, com s'ha argumentat a la sentència anterior, la norma continguda en aquest article ha estat expulsada de l'ordenament en virtut d'una sentència anterior.

A l'últim, la sentència anuncia un tema rellevant no resolt i en el qual no es pot entrar en aquesta sentència: es tracta de si escau o no plantejar en el procediment de protecció jurisdiccional dels drets fonamentals de la persona qüestions de constitucionalitat no fonamentades en normes compreses en els articles 14 a 29 CE i l'objecció de consciència. Efectivament, aquest és un buit no previst a la llei que obriria una interessant via de defensa de la Constitució en un procediment nou.

F.C.

Sentència 158/1986, d'11 de desembre, en conflicte de competència 427/1984 (BOE de 31 de desembre de 1986). Competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de pesca.

Ponent:

Francisco Rubio Llorente

El Tribunal Constitucional resol amb claredat en aquesta sentència la problemàtica suscitada per la interpretació conjunta dels articles 149.1.19 de la Constitució i 9.17 i 10.1.17 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. El Tribunal entén que en matèria de pesca existeix una competència de desplegament legislatiu autònom fora de les aigües interiors:

«La ordenación del sector pesquero es tarea compartida entre las instituciones centrales del Estado y las de la Generalidad de Cataluña en el ámbito de esta Co-

munidad Autónoma. Así, aunque la "pesca marítima" se enuncie como materia de exclusiva competencia estatal en el número 19 del artículo 149.1 de la Constitución, esta misma disposición deja expresamente a salvo las competencias que en la ordenación del sector se atribuyan a las Comunidades Autónomas, remisión que, para el caso de Cataluña, se ha de entender hecha a lo dispuesto en el número 7 del artículo 10.1 de su Estatuto de Autonomía, en cuya virtud, como se ha observado en el fundamento que precede, la Comunidad Autónoma es competente para el desarrollo legislativo y la ejecución en lo relativo a la ordenación del sector pesquero, en el marco de la legislación

básica del Estado y, en su caso, en los términos que la misma establezca.»

Amb això queda clarament establert que l'expressió «ordenació del sector pesquer» de l'article 10.1.7 de l'Estatut català és equivalent a «pesca marítima» i, consegüentment, la Generalitat té competències en pesca fora de les aigües interiors.

Un cop establerts la naturalesa i l'abast de la competència de la Generalitat, la missió del Tribunal Constitucional en el conflicte de competència a què ens referim consisteix a determinar si l'Ordre de 29 de desembre de 1983, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, per la qual es regula la pesca amb art clar i mosca, envaeix o no la normativa bàsica de l'Estat.

Pel Tribunal, la normativa de la Generalitat no excedeix la seva competència, ja que atén «las peculiaridades específicas de los caladeros del litoral de su ámbito territorial y respeta el Real Decreto 681/1980, de 28 de marzo, sobre ordenación de la actividad de pesca marítima nacional, y si se oponen a la Orden ministerial de 30 de julio de 1983, no pueden tener carácter básico unas normas, como las de dicha Orden, en las que se detallan, para determinada modalidad pesquera, unas exigencias técnicas y un

régimen de explotación claramente incardinados en el concepto "desarrollo legislativo", que sirve para delimitar la reserva competencial en favor de la Generalidad de Cataluña.»

A favor de la competència de la Generalitat el Tribunal argumenta també, fent-lo servir pel seu valor interpretatiu, el Reial Decret sobre traspàs de serveis en la matèria.

Un *obiter dicta* amb un valor general és destacable en la sentència. El Tribunal exclou la possibilitat de defensar la competència de desplegament legislatiu d'una norma impugnada mitjançant l'al·legació de defectes formals de la normativa bàsica:

«Si la Orden ministerial de 30 de julio de 1983, como pretende el abogado del Estado, contuviera la legislación básica ordenadora del sector pesquero, no sería bastante para salvar la validez de las disposiciones autonómicas que la hubieran contradicho, lo aducido a propósito de su supuesta insuficiencia de rango... porque la reconvencción que en definitiva implica ese argumento no es admisible en un litigio cuyo único objeto es la Orden de la Consejería de Agricultura, Ganadería y Pesca tantas veces aludida (STC 78/1985, de 14 de julio, fundamento jurídico 8).»

J.F.

Sentència 165/1986, de 18 de desembre, en conflicte de competència 738/1983 (BOE de 3 de gener de 1987). La regulació de la representació col·lectiva dels funcionaris com a part integrant de la matèria funció pública.

Ponent:

Gloria Begué Cantón

El govern va plantejar conflicte de competència respecte al Decret 37/1983, de 22 de juny, de la Comunitat Autòno-

ma de Cantàbria, modificat pel Decret 50/1983, de 3 d'agost, de regulació de l'exercici del dret de representació col·lectiva del personal funcionari de la Diputació Regional de Cantàbria.

La primera de les qüestions que el Tri-

bunal Constitucional es planteja en entrar al fons de l'assumpte és el títol competencial de l'Estat en la matèria. El Tribunal creu prevalent en aquest cas la competència sobre funció pública respecte a la competència sobre associació sindical:

«Aun cuando no pueda desconocerse la conexión existente entre el ámbito de lo sindical y la representación colectiva, sobre todo en un sistema como el nuestro en que el nivel de representatividad sindical se mide por el criterio de la audiencia de las candidaturas sindicales en las elecciones a órganos de representación, la regulación de estos órganos en las Administraciones públicas no constituye desarrollo legislativo de la libertad sindical y no puede incardinarse en la materia "derecho de sindicación", cuya normación viene atribuida en exclusiva al Estado en virtud de lo dispuesto en los artículos 81.1 y 28.1 de la Constitución».

Una vegada establert que la garantia constitucional de la competència estatal es troba en l'article 149.1.18, es desprèn que hi pot haver una competència autonòmica de desplegament legislatiu. La Comunitat de Cantàbria, però, accedí a l'autonomia per la via del 143 i no té competència legislativa sobre la matèria de funció pública. Aquesta competència no es pot deduir de la que té sobre la seva organització administrativa:

«En cuanto al artículo 35 (del Estatuto), este precepto otorga a la Comunidad una competencia más específica que la que resulta del artículo 22.1, al establecer que corresponde a aquella la creación y estructuración de su propia Administración pública dentro de los principios generales y normas básicas del Estado. De tal precepto estatutario cabe deducir, en efecto, que la Comunidad Autónoma de Cantabria puede conformar libremente la estructura orgánica de su aparato ad-

ministrativo e incluso dictar normas que afecten a la relación orgánica que liga a los funcionarios públicos con el citado aparato, con las consiguientes potestades de dirección o jerarquía. Pero, sin embargo, no puede derivarse de ella la competencia para la regulación de la relación de servicio y el régimen estatutario de sus funcionarios, pues, aun cuando esta materia esté vinculada a la estructura de la Administración autonómica, posee una naturaleza claramente diferenciable de las cuestiones estrictamente organizativas.»

Tanmateix, malgrat que les competències de Cantàbria en matèria de funció pública són solament executives, el Tribunal considera que la norma autonòmica no envaeix la competència estatal, ja que també en el cas de les competències executives es pot exercir la potestat normativa sobre la pròpia organització. I en el supòsit que ens ocupa, sense alterar el règim estatutari dels funcionaris, pot adaptar-lo a les característiques pròpies de la seva organització:

«De ello se deduce que la Comunidad Autónoma, si bien no puede en ningún caso modificar o desarrollar las normas del Estado sobre el régimen estatutario de los funcionarios públicos en lo que atañe al régimen sustantivo de las relaciones jurídicas funcionariales, sí puede en cambio utilizar instrumentos normativos propios para hacer posible el ejercicio de los derechos y obligaciones, deberes y facultades y, en general, de las situaciones jurídicas que aquel régimen sustantivo contempla, dentro de la estructura organizativa de su Administración. De otro modo, en efecto, podría suceder que la ejecución de la normativa estatal sólo pudiera llevarse a cabo con el sacrificio de la propia competencia de autoorganización.»

J.F.

1.3.2 PROCESSOS DAVANT DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

A cura de Xavier Bonet i Frigola

Setembre

Conflicte positiu de competència 971/1986, plantejat pel Govern, en relació amb el Decret 79/1986, de 20 de març, del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, pel qual s'estableixen mesures de regulació de l'esforç de pesca en el litoral de Catalunya (BOE 6-9-1986)

Recurs d'inconstitucionalitat 955/1986, plantejat pel Govern de la Nació, contra determinats preceptes de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, del Parlament de les Illes Balears, de normalització lingüística (BOE 6-9-1986)

Conflicte positiu de competència 916/1986, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb l'article 1 del Reial Decret 646/1986, de 21 de març, el qual modifica els epígrafs F-1 i F-2 de l'apartat 1 de l'article 5 del Decret 3767/1972, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general sobre producció de llavors i plantes de viver (BOE 25-9-1986)

Conflicte positiu de competència 935/1986, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb els articles 1 i 2 del Reial Decret 666/1986, de 21 de febrer, pels quals es dona nova redacció als articles 39, 145, 146 i 149 del Reglament d'Ordenació dels Transports Mecànics per

Carretera, aprovat per Decret de 9 de desembre de 1949 (BOE 25-9-1986)

Conflicte positiu de competència 958/1986, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 716/1986, de 7 de març, pel qual s'aprova el Reglament General de Recaptació dels recursos del Sistema de la Seguretat Social (BOE 25-9-1986)

Conflicte positiu de competència 972/1986, plantejat pel Govern, en relació amb l'Ordre de 24 de febrer de 1986, de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, per a l'extracció del corall (BOE 25-9-1986)

Conflicte positiu de competència 986/1986, promogut per Govern Basc, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 942/1986, de 9 de maig, pel qual s'estableixen normes generals per a la realització d'experimentacions educatives en centres docents (BOE 25-9-1986)

Conflicte positiu de competència 997/1986, promogut pel Govern Basc, en relació amb una Ordre de 5 de maig de 1986, del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la qual es crea el Registre d'Organitzacions de Productes Pesquers (BOE 25-9-1986)

Conflicte positiu de competència 987/1986, plantejat pel Govern, en rela-

ció amb el Decret 99/1986, de 3 d'abril, del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, sobre l'exercici de competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de Caixes d'Estalvis (BOE 29-9-1986)

Recurs d'inconstitucionalitat 887/1987, interposat per 51 senadors, contra determinats preceptes de la Llei 1/1986, de 2 de maig, de l'Assemblea d'Extremadura, sobre la devesa en aquesta Comunitat Autònoma (BOE 29-9-1986)

Recurs d'inconstitucionalitat 842/1986, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, contra determinats preceptes del Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local (BOE 29-9-1986)

Recurs d'inconstitucionalitat 899/1986, promogut per la Junta de Galícia, contra determinats preceptes de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat (BOE 29-9-1986)

Recurs d'inconstitucionalitat 951/1986, promogut pel Govern Basc, contra el Reial Decret Legislatiu 931/1986, de 2 de maig, el qual determina la condició o categoria de principis bàsics en matèria de contractació administrativa a totes les Administracions Públiques, i la totalitat dels articles de la Llei i contractes de l'Estat continguts en l'esmentat Reial Decret Legislatiu (BOE 29-9-1986)

Octubre

Conflicte positiu de competència 995/1986, promogut pel Govern Basc, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Domini

Públic Hidràulic, que desenvolupa els títols preliminar, I, IV, V, VI i VII de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'Aigües (BOE 1-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1000/1986, promogut pel Govern de la Nació, en relació amb determinats preceptes del Decret 137/1986, de 10 de juny, del Govern Basc, pel qual s'aprova el Reglament de Concerts amb les Ikastolas i Centres d'Iniciativa Social de la Comunitat Autònoma del País Basc (BOE 2-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1001/1986, promogut pel Govern de la Nació, en relació amb el Decret 138/1986, de 10 de juny, del Govern Basc, pel qual s'estableixen els mòduls econòmics per unitat escolar per a la implantació del règim de concerts durant el curs 1986-87 de la Comunitat Autònoma del País Basc (BOE 2-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1002/1986, promogut pel Govern de la Nació, en relació amb una Ordre del Govern Basc, de 2 de setembre de 1986, per la qual es fan públics els documents administratius en els quals es formalitzaran els concerts educatius amb l'Administració de la Comunitat Autònoma del País Basc (BOE 2-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1003/1986, promogut pel Govern de la Nació, en relació amb una Ordre del Govern Basc, de 2 de setembre de 1986, per la qual es resol la convocatòria per acollir-se al règim de concerts (BOE 2-10-1986)

Conflicte positiu de competència 994/1986, promogut pel Govern Basc, en relació amb el Reial Decret 780/1986, d'11 d'abril, pel qual es dona nova redacció al Reial Decret 2704/1986, de 3 de setembre, sobre tinença i ús d'equips i

aparells radioelèctrics i condicions per a l'establiment i règim d'estacions radioelèctriques (BOE 6-10-1986)

Conflicte positiu de competència 996/1986, promogut pel Govern Basc, en relació amb el Reial Decret 888/1986, de 21 de març, sobre composició, organització i règim de funcionament de la Comissió Nacional de Protecció Civil (BOE 6-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1042/1986, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 1101/1986, de 6 de juny, pel qual es regula la constitució d'organitzacions de productors de fruites i hortalisses (BOE 20-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1043/1986, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb el Reial Decret 1063/1986, de 9 de maig, pel qual es regula l'expedició de documents i certificats referents al sector d'activitats comercials establertes per les directives del Consell de la CEE per facilitar el dret d'establiment i la lliure prestació de serveis en els diferents estats membres de la CEE (BOE 20-10-1986)

Recurs d'inconstitucionalitat 1009/1986, promogut pel President del Govern, contra determinats preceptes de la Llei 7/1986, de 23 de maig, del Parlament de Catalunya, d'ordenació dels ensenyaments no reglats en el règim educatiu comú i de creació de l'Institut Català de Noves Professions (BOE 20-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1052/1986, plantejat per la Junta de Galícia, contra l'omissió del Reial Decret de traspassos de les funcions, serveis i mitjans materials i personals en matèria referent a l'INSALUD (BOE 27-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1065/1986, plantejat per la Junta d'Andalusia, en relació amb el Reial Decret 1101/1986, de 6 de juny, pel qual es regula la constitució de les organitzacions de productors de fruites i hortalisses (BOE 31-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1076/1986, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb l'Ordre de 23 de maig de 1986, del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la qual s'aprova el Reglament General Tècnic de Control i Certificació de Llavors i Plantes de Viver (BOE 31-10-1986)

Conflicte positiu de competència 1077/1986, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb una Resolució de la Direcció General de Producció Agrària del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de 9 de juny de 1986, per la qual es donen normes complementàries per al desenvolupament de l'Ordre de 28 de febrer de 1986, sobre intercanvis comunitaris de bestiar boví i porquí (BOE 31-10-1986)

Novembre

Conflicte positiu de competència 1081/1986, promogut pel Govern Basc, en relació amb una Resolució de 9 de juny de 1986, del Servei Nacional de Productes Agraris, sobre sol·licitud i concessió d'ajudes a les explotacions que mantinguin vaques nodrides (BOE 1-11-1986)

Conflicte positiu de competència 1102/1986, promogut pel Govern, en relació amb una Resolució de la Conselleria d'Indústria, Energia i Treball de la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó, de 21 de maig de 1986, per la qual s'acorda

l'autorització i l'aprovació del projecte de construcció d'una central hidroelèctrica a Villalba (Palència) (BOE 8-11-1986)

Conflicte positiu de competència 1101/1986, plantejat pel Govern, en relació amb una Resolució de 16 de maig de 1986, de la Conselleria d'Indústria, Energia i Treball de la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó, per la qual s'acorda l'autorització i l'aprovació del projecte de construcció d'una central hidroelèctrica a Acera de la Vega (Palència) (BOE 8-11-1986)

Conflicte positiu de competència 1107/1986, promogut pel Consell de Govern del Principat d'Astúries, en relació amb una Resolució de la Direcció General d'Obres Hidràuliques, per la qual s'atorga una concessió per aprofitar aigües dels rius Ponga, Sella i Dobra, en el terme municipal de Ponga (Astúries) (BOE 11-11-1986)

Conflicte positiu de competència 1109/1986, plantejat pel Govern Basc, en relació amb l'Ordre de 13 de juny de 1986, del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la qual es regula el control en matèria de regulació del mercat dels productes de la pesca, el marisc i l'aqüicultura (BOE 11-11-1986)

Conflicte positiu de competència 1108/1986, promogut pel Govern Basc, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 1201/1986, de 6 de juny, pel qual es regula el procediment per a l'obtenció d'autoritzacions administratives per a la instal·lació i el funcionament de les estacions radioelèctriques receptorres de programes de televisió transmesos per satèl·lit de telecomunicacions del servei fix per satèl·lit (BOE 12-11-1986)

Conflicte positiu de competència 1123/1986, promogut pel Govern Basc, en relació amb determinats preceptes del

Reial Decret 1311/1986, de 13 de juny, del Ministeri de Treball i Seguretat Social, sobre «Normes per a la celebració d'eleccions als òrgans de representació dels treballadors a l'empresa» (BOE 17-11-1986)

Conflicte positiu de competència 1124/1986, plantejat pel Govern Basc, en relació amb el Reial Decret 1256/1986, de 13 de juny, del Ministeri de Treball i Seguretat Social, pel qual es crea la Comissió Nacional d'Eleccions Sindicals (BOE 17-11-1986)

Conflicte positiu de competència 1137/1986, plantejat pel Govern, en relació amb l'article 5 del Decret 130/1986, de 3 de juny, del Govern Basc, sobre vendes en rebaixa (BOE 17-11-1986)

Conflicte positiu de competència 1233/1986, promogut pel Govern de la Nació, contra el Govern Basc, per raó de l'actuació material de convocatòria i intervenció d'aquest o d'altres òrgans de la mateixa Comunitat Autònoma en les eleccions sindicals dels seus funcionaris públics (BOE 22-11-1986).

Conflicte positiu de competència 1199/1986, promogut pel Govern, en relació amb una Resolució de la Direcció General d'Indústria de la Comunitat de Madrid, de 12 de juny de 1986, sobre autorització i declaració d'utilitat pública del projecte d'ampliació de la subestació 400/200 kV. «San Sebastián de los Reyes» (BOE 27-11-1986)

Desembre

Conflicte positiu de competència 1218/1986, plantejat per la Junta de Galícia, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 1418/1876, de 13 de juny, sobre funcions del Ministeri de Sa-

nitat i Consum en matèria de sanitat exterior (BOE 6-12-1986)

Conflicte positiu de competència 1296/1986, plantejat pel Govern, en relació amb una Resolució de 22 de gener de 1986, de la Direcció General d'Energia de la Comunitat Autònoma de Catalunya, sobre autorització i declaració d'utilitat pública del projecte d'instal·lació de la línia d'altra tensió de 380 kV. Vandellós-1 a la EE. Vandellós-2 (BOE 17-12-1986)

Conflicte positiu de competència 1277/1986, promogut per la Junta de Galícia, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 1408/1986, de 26 de maig, pel qual s'aprova el Reglament Regulador de la Inspecció i del Règim Sancionador dels Transports Mecànics per Carretera (BOE 18-12-1986)

Conflicte positiu de competència 1313/1986, plantejat pel Govern, en relació amb determinats preceptes del Decret 76/1986, de 19 de setembre, del Consell de Govern de la Comunitat de Cantàbria, sobre provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris de l'Administració Autònoma de Cantàbria (BOE 23-12-1986)

Recurs d'inconstitucionalitat 1314/1986, plantejat pel President del Govern, contra la Disposició final de la Llei catalana 6/1986, de 7 d'abril (Decret Legislatiu del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya 2/1986, de 4 d'agost), d'adequació de la Llei 6/1983, de 7 d'abril, sobre residus industrials, a la normativa comunitària (BOE 23-12-1986)

2. CATALUNYA

2.1. ACTIVITAT LEGISLATIVA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

A cura de Joan Vintró

Llei 9/1986, de 10 de novembre, de cossos de funcionaris de la Generalitat de Catalunya

Aquesta Llei procedeix a la creació dels cossos especials de funcionaris de la Generalitat. La Llei 17/1985, de 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, va ja crear els cossos generals.

El legislador es trobava davant l'opció de reproduir una situació caracteritzada per la proliferació de cossos, o reduir-ne el nombre. En aquest segon cas, l'eix vertebrador de la funció pública es desplaça del sistema de cossos a la classificació de llocs de treball. Portat a l'extrem, es tracta de la contraposició entre el que hom es i el què hom fa. No és pas aquí el lloc per estendre'ns sobre els avantatges i els inconvenients de cadascuna d'aquestes solucions. Simplement s'ha de constatar que el legislador ha triat una de les solucions extremes.

La Llei que comentem redueix els cossos —amb les excepcions que tot seguit veurem— a un de sol per cada nivell de titulació. Atesa l'obligació establerta per la legislació bàsica de l'Estat d'agrupació dels cossos en cinc grups determinats per la titulació, aquesta solució significa el mínim possible de cossos.

Amb la solució adoptada el paper del cos queda desdibuixat i passa a ocupar el

lloc central la classificació de llocs de treball. El moment de la selecció perd importància. Pertànyer a un cos no té una gran significació si en el mateix cos hi ha els metges, els arquitectes o els químics, seleccionats per procediments, diferents tant pel fet de diversitat de coneixements com pel de les funcions.

La Llei crea el cos de Titulars Superiors, corresponent al Grup A; el cos de Diplomats, corresponent al Grup B; el cos de Tècnics Especialistes, corresponent al Grup C, i el cos d'Auxiliars Tècnics, corresponent al Grup D. És respecte al Grup D que es produeixen les excepcions al cos únic. Dins el mateix Grup es creen els cossos de Bombers, Mossos d'Esquadra i Agents Rurals.

Tots els cossos esmentats, juntament amb el d'Interventors, constitueixen els únics cossos especials establerts per la Generalitat. En aquests cossos han d'integrar-se tots els funcionaris procedents d'altres Administracions. Aquells dels Grups A i B que no tinguin els requisits de titulació exigits i no puguin integrar-se en els nous cossos, resten en places singulars a extingir.

Joaquim Ferret